

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens de for de militære Underklasser gældende Pensionslove af 9de April 1851 og 20de November 1876 ikke saaledes som de almindelige Pensionslove for Embedsmænd have nogen Bestemmelse om Understøttelse til Børn, undtagen naar Faderen har været anerkendt Invalid eller er død som Følge af sin Militærtjeneste, har der i Lighed med, at det har været ret almindeligt at tilstaa civile Bestillingsmænds Børn Understøttelse, hvad enten Moderen var i Live eller ikke og hvad enten Faderen døde, medens han stod i Tjenesten, eller var afskediget med fast Understøttelse, i de senere Aar i bestandig stigende Omfang og i Reglen ved Foranledning gennem Andragender til Rigsdagen ved de finansielle Love til Udbredelse af vedkommende Ministeriers Understøttelseskonti været bevilget Understøttelser til efterladte Børn af forskellige under de førstnævnte Pensionsloves Omraade hørende Militærpersoner. Det skønnes imidlertid ikke rettere end, at det fra alle Sider set er ønskeligt, at dette Forhold, i Stedet for at bero paa spredte og mere tilfældige Bevillinger, ordnes ved almindelige Regler saaledes, at det indbrages under de Lovbestemmelser, ved hvilke de militære Underklassers Pensions- og Understøttelsesforhold i alle andre Henseender ere fastsatte. Til dette Djemed er nærværende Lovforslag udarbejdet.

Med Hensyn til de i de enkelte Paragraffer optagne Bestemmelser skal man kun bemærke, at Tidsgænsen for Børnehjælpen er sat til det fyldte 15de Aar, hvad baade stemmer med Reglen om Forsørgelse til Børn i Henhold til Lov 20de November 1876 om Invaldeforsørgelse m. m. § 19 og hvad der som Regel er bestemt ved de særlige Bevillinger paa de finansielle Love. Grænserne for Hjælpens Størrelse ere ligeledes fastsatte under Hensyn til hvad der i nævnte Lov er bestemt med Hensyn til Forsørgelse til Børn efter Invalider (nemlig

18—60 Kr. for faderløse, 36—90 Kr. for forældreløse Børn), idet det dog er fundet stemmende med Forholdets Natur, at Understøttelserne efter nærværende Lovforslag blive forholdsvis noget lavere end efter Invalideloven af 20de November 1876. Naar alligevel Minimumsbeløbene i §§ 1 og 3 falde sammen med de tilsvarende Beløb i Lov 20de November 1876 §§ 17 og 18, er det, fordi der her, i Modsatning til nævnte Lov, kun er Tale om Underbefalingsmænd og ligestillede.

At Hjælpen yderligere nedsættes, naar Faderen ikke ved 20 Aars Tjeneste har opnaaet Ret til Pension for sig eller Enke, findes naturligt og stemmer med hvad der gælder om Forholdet mellem en Enkes Pension og den ekstraordinære Understøttelse, hun kan have Afgang til.

Noget egentligt Overlag over den finansielle Betydning af en Lov som nærværende Forslag kan ikke gives af Mangel paa det fornødne statistiske Grundlag, idet man kun kender Antallet af de Enker, for hvem Pensioner eller Understøttelser ifølge de her paa gældende Pensionslove gennemsnitsvis aarligt ere førte som Tilgang, men ikke ved, om de ved Mandens Død overhovedet have haft usørgede Børn, end mindre altsaa kender saadanne Børns Antal og Alder. For det imidlertid under den tilstedeværende Mangel af et nogenlunde paalideligt Grundlag antages, at Antallet af Børn, som ved en med nærværende Forslag stemmende Lov vilde faa Afgang til Understøttelse, naget tilstedeværende Forstelligheder i Forudsætningerne dog ikke væsentligt vil afvige fra det Forhold, der viser sig indenfor den almindelige Pensionslovs Omraade, og forudsættes Understøttelsen til et Barn gennemsnitsvis at vedvare i $1\frac{1}{2}$ Aar, maa det sluttes, at den samlede aarlige Udgift til de her omhandlede Børneunderstøttelser vil holde sig omkring 6,000 Kr. og i alt Fald ikke overstige 7,000 Kr.